

חוק לתיקון פקודת רופאי השיניים, התשמ"ו—1986 *

הוספת
סעיף 3א

1. אחרי סעיף 3 לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט—1979¹ (להלן — הפקודה), יבוא:

"מרפאות של
תאגידים

3א. (א) האמור בסעיף 3 אינו בא למנוע מבית-חולים, מקופת-חולים, מרשות מקומית או מתאגיד אחר, לפתוח, להחזיק או לנהל מרפאת שיניים שבה עוסקים בריפוי שיניים אנשים המורשים לכך לפי פקודה זו, ובלבד שנתקבל לגביה רשיון מאת המנהל אם לא הופטרה מכך בתקנות לפי סעיף קטן (ב); המרפאה תהיה בהשגחתו ותחת פיקוחו של רופא שיניים אחראי.

(ב) השר, באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות לגבי מרפאות כאמור בסעיף קטן (א), דרך כלל או לגבי סוגים מהן, הוראות בדבר —

(1) התנאים שיש לקיים במרפאות כדי להבטיח מתן שירותי ריפוי שיניים ברמה נאותה;

(2) קביעת רופא שיניים אחראי למרפאה וקיום נוהלים להעסקת עוזרים מקצועיים ושינניות;

(3) תקופת תקפו של הרשיון והנסיבות שבהן ניתן לבטלו;

(4) מרפאות שיהיו פטורות מחובת רשיון;

(5) דרכי הפיקוח שיקיים המנהל על המרפאות;

(6) ניהול רשומות ודרכי דיווח למנהל;

(7) האגרות שישולמו בעד קבלת רשיון ובעד חידושו.

(ג) הוראות סעיף זה באות להוסיף על כל דין ולא לגרוע

ממנו."

2. אחרי סעיף 40 לפקודה יבוא:

הוספת
סעיף 40א

"איסור פרסום
לתאגידים

40א. הוראות סעיפים 38 עד 40 יחולו, בשינויים המחוייבים, לגבי תאגידים כאמור בסעיף 3א המחזיקים או המנהלים מרפאת שיניים."

חוראת מעבר

3. תאגיד שהחזיק או ניהל מרפאת שיניים לפחות חדשים עובר לתחילתו של חוק זה, רשאי להמשיך ולהחזיקה או לנהלה כל עוד לא הותקנו תקנות לפי סעיף 3א (ב) לפקודה; הותקנו תקנות כאמור, והמרפאה לא הופטרה מקבלת רשיון, רשאי הוא להמשיך ולהחזיקה או לנהלה עד לקבלת החלטה בבקשתו לרשיון, ובלבד שהגיש את בקשתו תוך שלשה חדשים מיום תחילתן של התקנות; לא הגיש בקשה כאמור — יהיה חייב לחדול מלהחזיקה או לנהלה בתום המועד האמור.

מרדכי גור
שר הבריאות

שמעון פרס
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ו בטבת התשמ"ו (7 בינואר 1986); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1749, התשמ"ה, עמ' 270.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 32, עמ' 614.